

Medlem af Inatsisartut Palle Christiansen, Demokraterne
HER

Svar på § 37-spørgsmål 2013-91 Citat Kirkegaard

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37 stk. 1, har du fremsat følgende spørgsmål til Naalakkersuisut vedrørende et citat af Jens-Erik Kirkegaard.

14. juni 2013
Sagsnr. 2013-080134
Dok. Nr.

Begrundelse:

"Man bliver chokeret, når man hører nogle udtalelser om vores land, specielt når man ser nogle videoer på Investment Pitch's hjemmeside. Personerne bag præsentationerne påstår tilsyneladende, at de har fået en næsten gratis ejendomsret til et område ved Maniitsoq; et område der svarer til Sudbury Basin i Canada; som den så ud for 150 år siden.

Postboks 1601
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 56 00
E-mail: isiin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

De er glade for, hvor risikofri Grønland er og hvor nemt det er, at forhandle med grønlandske politikere.

De påstår at det var "meget nemt" at få området på 4800 kvadratkilometer; altså det der svarer til 11,5% af Danmarks samlede areal."

Udtalelsen er Jens Erik Kirkegaards. Man finder den på Siumuts hjemmeside.

For selskaber, som overvejer at foretage risikoinvesteringer i råstofeftersøgning og -udvinding her i landet er det naturligvis ikke uden betydning, om Naalakkersuisut påtænker at skærpe betingelserne. Et citat som ovenstående sender et signal, som uden tvivl vil indgå i selskabernes overvejelser.

Men nu er Jens Erik Kirkegaards udtalelse jo nok afgivet under valgkampen, før han blev Naalakkersuisoq for erhverv og råstoffer. Det interessante er således, om Jens Erik Kirkegaard som Naalakkersuisoq for erhverv og råstoffer mener det samme, som han gjorde før han blev naalakkersuisoq: Om han fortsat kan stå inde for det budskab han gav vælgerne, og om han – nu hvor han har magten til at gøre noget ved det – agter at gøre det vanskeligere eller mere bekosteligt at opnå efterforsknings- og udnyttelsestilladelser."

1. Er det (stadig) Naalakkersuisoq for erhverv og råstoffers opfattelse, at det er for nemt at opnå råstoffilladelser her i vort land, og hvilke bemærkninger har Naalakkersuisut i øvrigt til nedenstående citat?

Svar:

Ja, det er stadig opfattelsen af det er nemt at få tildelt en tilladelse til mineralefterforskning. Det skal imidlertid påpeges, at jeg ikke har udtalt at det var "for nemt" at opnå en efterforskningsstilladelse, og det fremgår heller ikke af det citat som hr. Palle Christiansen bruger som begrundelse for spørgsmålet.

At selskabet udtalte at det var "nemt" at opnå tilladelsen vil jeg tillade mig at betragte som et kompliment. Det har netop i mange år været målsætningen at Grønland skal yde en hurtig, effektiv og kompetent myndighedsbehandling. Det er én af de forudsætninger der skal sikre råstofsektorens fortsatte interesse for at efterforske i Grønland.

Hvis selskabet opfylder de lovgivningsmæssige krav og tilhørende standartbetingelser for mineralefterforskning, så har de selvfølgelig ret til en efterforskningstilladelse. Naalakkersuisut har ingen planer om at skærpe betingelserne for at få en tilladelse til mineralefterforskning, udover at der fremadrettet vil blive indført en betingelse om, at i tilfælde af der efterfølgende ansøges om en udnyttelsestilladelse, kan der stilles krav om betaling af en omsætningsroyalty.

Med hensyn til udtalelsen om at det næsten var gratis at opnå ejendomsretten til området, så skal det præciseres at en efterforskningstilladelse kun gælder i 5 år, hvorefter der er mulighed for forlængelse, hvis selskabet har overholdt deres forpligtigelser i perioden. Der er derfor ikke tale om at selskabet har fået ejendomsret til området.

Det er korrekt at gebyret for at opnå en tilladelse til mineralefterforskning ikke er så stor som det er tilfældet i mange andre lande. Det skyldes at Grønland stadig ikke er en "modent" mineland, og de geologiske oplysninger om undergrunden stadig er meget begrænsede for langt den største del af den isfrie del af Grønland. Det blev derfor allerede med godkendelsen af Mineralstrategi 2004 besluttet, at det skulle være relativt billigt at få en efterforskningslicens i Grønland, mens der omvendt var store krav til den efterforskning som selskabet forpligtigede sig til at gennemføre. Denne politik er netop med til at sikre at der løbende er en høj efterforskningsaktivitet på mineralområdet. Noget som i sidste ende kommer hele landet til gode i form af arbejdspladser og salg af varer og tjenesteydelser til selskaberne i efterforskningssæsonen. Gebyrerne der skal betales for de enkelte typer tilladelser, og de tilhørende efterforskningsforpligtigelser fremgår af den prisliste som Råstofstyrelsen hvert år offentliggør på deres hjemmeside til råstofindustrien.

Prislisten kan findes på nedenstående link.

http://www.bmp.gl/images/stories/minerals/exchange_rate_and_fees/gebyr-2013-eng.pdf

For den pågældende licens betyder det at efterforskningsforpligtigelserne de første 2 år (2011 og 2012) var på over 7 mio. kr. årligt. Hvis selskabet ikke reducerer licensområdet i løbet af 2013, betyder det samtidig at efterforskningsforpligtigelserne stiger til over 37 mio. kr. årligt de kommende 3 år. Såfremt selskabet ikke opfylder efterforskningsforpligtigelserne, skal der betales en bod, svarende til 50 % af den manglende efterforskningsforpligtigelse.

Afslutningsvis skal det oplyses, som det også fremgår af hjemmesiden, at min udtalelse var fra den 14. maj 2012, og derfor intet har med valgkampen at gøre.

Jeg håber dette besvarer dit spørgsmål.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Jens-Erik Kirkegaard